Modellering van lijsten in 2de orde getypte λ-calculi Maarten Fokkinga, 22 december 1987

In [Fokkinga 1987, § 5.3] wordt getoond hoe lijsten in de 2de orde (= Reynolds-Girard-) getypte 2-calculus gemodelleerd keennen worden, door een specifiek programma-schema te geren. Henk Barendregt was geïnteresseerd in de formulering van een stelling waarvan det programma-schema (een deel van) het bewijs vormt. Dit verhaal is een eerste poging daartoe:

we geven een heel algemene definitie van het begrip (1ste en 2de orde) getypte λ-calculi, en presenteren (de essentie van) de constructie als een transformatie tussen λ-calculi die -in zekere zin- convertibiteit exact behoudt.

Behalve dit aspect van "modellering van datatypen" (modellering van lijsten is maar een specifiek geval), is er het aspect van "modulariteit", dat ook in [Fokhinga 1987, § 5:3 en 5:4] getoond wordt. Een nette formulering van "modulariteit" is in de maak; de begrippen (term)fragment -isolatie, scope-beperhing, en fragment-abstractie komen daarbij aan bod in aftonderlijke stellingen.

Definitie van het begrip "een \u00e4-calculus"

De diverse willekeurig gekozen verzamelingen moeten veilightidstalve maar onderling disjunct zijn. Dat geef ik nergens meer expliciet aan.

- 1. A is een vast gehozen aftelbaar oneindige verzameling. $\alpha \in A$ heet een type-variabele.
- 2. Een type-basis Γ is een tweetal $\Gamma = (\Gamma, arity)$ waarbij Γ een verzameling is, en arity een afbeelding van Γ naar natuurlijke getallen. $\Gamma \in \Gamma$ heet een type-constructor.

 Wanneer $\Gamma \in \Gamma$ schrijven we ook " $\Gamma \in \Gamma$ ".

Voorbeelden van mogelijke type-constructoren zijn:

int, bod, char allen met arity 0

list, stack met arity 1

x, + met arity 2

We nemen → nooit op in een type-basts mear bouwen dere expliciet in in de type-formatie-regels.

3. Een <u>orde</u> is een element van {1,2}.

Bij orde 2 zullen 1 en V (Binding van type-variabelen)

worden toegelaten. Dat is bij orde 1 niet het geval.

- 4. Zij $\Gamma = (\Gamma, \text{arity})$ een type-basis en ℓ een orde. De verzameling $T(\Gamma, \ell)$ van (Γ, ℓ) -typen wordt als volgt inductief gedefinieerd: (we schrijven T voor $T(\Gamma, \ell)$)
 - . voor a E A is a E T
 - . voor て, σ ∈ T は (て→ σ) ∈ T
 - . voor $\gamma \in \Gamma$ met arity $(\gamma) = n$ en $\tau_1, ..., \tau_n \in T$ is $\gamma(\tau_1, ..., \tau_n) \in T$
 - en ingeval l=2:
 - . upor a E A en TET is (Va.T) ET.
- 5. FV en substituté (:=) zijn zoals gebruikelijk.
- 6. X is een vast geloten oneindig aftelbare vertameling. X \(\times \times \) heet een term-variabele.
- 7. type is vast gehozen in Π_{Γ} ($X \rightarrow T(\Gamma, 2)$), (m.a.w. voor iedere Γ is type $\in X \rightarrow T(\Gamma, 2)$ vast gehozen), zo danig dat voor will. Γ, ℓ :

 $\forall \tau \in T(\Gamma, \ell)$. $\{x \in X \mid \text{ type}_{\Gamma}(x) = \tau \}$ is one indig,

(the VT \in $\mathbb{L}(\Gamma, 1)$. $\forall x \in \mathbb{X}$. $\text{type}_{\Gamma, 1}(x) = T \implies \text{type}_{\Gamma, 2}(X) = T$. (m.a.w. $\text{type}_{\Gamma, 1}(\Gamma, 2) = \text{type}_{\Gamma, 2}(\Gamma, 2) = T$.). We schrijven voortaan type $\text{type}_{\Gamma, 2}(\Gamma, 2) = T$. $\text{type}_{\Gamma, 2}(\Gamma, 2$

soms x^T voor $x \in X$ met type p(x) = T.

Omdat A, X en type(.) vast gehozen zijn hoeven ze niet expliciet als parameter vermeld te worden.

8. Zij Γ een type-basis en l een orde.

Een (Γ,l)-term-basis C is een tweetal C = (C, ts)

waarbij C een vertameling is en

ts ∈ C → {(\vec{a}; \tau_0,...,\tau_n) | n≥0, \vec{a} ∈ \vec{A}*, \tau_i ∈ \tau(Γ,l)}.

c ∈ C heet een (Γ,l)-term-constructor.

ts (c) heet het type-schema van c.

We schrijven soms c ∈ C wanneer c ∈ C.

Voorbeelden van (r,l)-term-constructoren en hun type-schema:

zero, one, ... met ts (zero) = ts (one) = most. (0; nat)

true, false met to (true) = to (false) = (0; bool)

nil met to (nil) = $(\alpha; list(\alpha))$

cous met to $(cons) = (\alpha; list(d), \alpha, list(d))$

 $cons^*$ met $ts(cons^*) = (a; d \rightarrow list(a) \rightarrow list(a))$

Rec met to (Mrec) = (d, B; B, list (d), d - B-B, (3)

lrec* met ts (lrec*) = $(\alpha, \beta; list(\alpha) \rightarrow (\alpha \rightarrow \beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$

lrec' met to (lrec') = $(a; list (a) \rightarrow \forall \beta. (a \rightarrow \beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$

lrec" met to (lrec") = (0; Va. list (a) -> Vp. (d-13-13)-p-13)

De type-basis T moet kennelijk minstens nat, book, en list bevallen, en hennelijk is l=2.

- g. Een basis is een drietal (Γ , ℓ , C) van ∞ type-basis Γ , orde ℓ en (Γ,ℓ) -termbasis C.
- 10. Zij (Γ, ℓ, C) een basis; we schrijven T voor $T(\Gamma, \ell)$.

 De collectie $\Pi_{T \in T}$ expert $M^{T}(\Gamma, \ell, C)$ (d.w.z. een Verzameling $M^{T}(\Gamma, \ell, C)$ voor elhe $T \in T$ (Expert)) wordt als volgt inductief —simultaan voor alle $T \in T$ gedefinieerd: (we schrijven M^{T} voor $M^{T}(\Gamma, \ell, C)$)
 - voor $x \in X$ met type (x) = T is $x \in M^T$,
 - · voor $x \in X$ met type, (x) = T en $M \in M^{\sigma}$ is $(\lambda x.M) \in M^{(c \to \sigma)}$,
 - · voor M∈M^{t→r} en N∈M^t is (MN)∈M^r,
 - - · voor $\alpha \in A$ en $M \in M^T$ to damig dat $\forall \exists \sigma \in T$. $\alpha \in FV(\sigma) \land \exists x^{\sigma} \in X$. $x \in FV(M)$ (m.a.w. $\forall \sigma \in T$. $\forall x^{\sigma} \in X$. $x \in FV(M) \Rightarrow \alpha \notin FV(\sigma)$), is $(\Lambda \alpha. M) \in M^{(\forall \alpha. \tau)}$,
 - · voor $\tau \in T$ en $M \in M^{\forall u, \tau}$ is $(M\tau) \in M^{\tau[u:=\tau]}$. $M \in M^{\tau}$ heet een (Γ, l, C) -term van type τ , hortweg: term. $M(\mathbf{f}, l, C) = U_{\tau \in \mathbf{T}} M^{\tau}$
 - Merk op dat $M(\Gamma,1,C) \subseteq M^{\tau}(\Gamma,2,C)$ voor $\tau \in \tau(\Gamma,1)$. en dat voor $\tau \neq \tau$ toch $M^{\tau}(\Gamma,\ell,C) \cap M^{\tau}(\Gamma,\ell,C) \neq \emptyset$ kan zijn!
 - 11. FV (hierboven al gebruikt!) en substitutie (:=) op termen zijn zoals gewoonlijk, (en onafhanhelijk van bases!).

- 12. Zij $B = (\Gamma, \ell, C)$ en $B' = (\Gamma', \ell', C')$ ieder een basis. De basis B + B' is $(\Gamma \cup \Gamma', \max(\ell, \ell'), C \cup C')$.
- 13. Zij B = (r, l, c) een basis.

 Een <u>B-contractie</u> R is een element van

 Thesis B' Tret(rur, max (l, l))

 d.w.z.

 d.w.z.

voor iedere basis $B' = (\Gamma', \ell', \ell')$ en iedere $T \in T(\Gamma \cup \Gamma', \max(\ell, \ell'))$ is R een relatie op $M^T(B+B')$.

14. De (0,1,0)-contractic (β) is als volgt gedefiniteerd: $(\beta) = \left\{ ((\lambda x . M) N), M[x:=N] \right\}$ $B' = (\Gamma', L', C') \text{ is een basis; } \Gamma, T \in T(\Gamma', \text{Max}(\ell', \ell));$ $x^T \in X, M \in M^T((0,1,0)+B'), N \in M^T((0,1,0)+B') \right\}$ De (0,2,0)-contractic (β') is als volgt gedefiniteerd: $(\beta') = \left\{ (((\Lambda \alpha . M) \sigma), M[\alpha:=\sigma]) \right\}$ $B' = (\Gamma', L', C') \text{ is een basis; } T \in T(\Gamma', \text{max}(L, \ell')),$ $M \in M^T((0,2,0)+B') \text{ z.d.d.} \forall p \forall x \ell \in FV(M). } \alpha \notin FV(\ell),$ $\sigma \in T(\Gamma', \text{max}(\ell, \ell')) \right\}$

Merh op dat als B, B' bases zijn, en R een B-contracté, dan is R ook een B+B'-contracté. Dit geldt met name voor (β) en (β). Ook: R, R' beide B-contracté \Rightarrow RUR' is B-contracté.

15. Een $\frac{\lambda\text{-calculus}}{(\Gamma, l, C, R)}$ waarbij (Γ, l, C) een basis is en R een

(P, l, C)_contractie.

16. Zij $\lambda = (\Gamma, \ell, C, R)$ een calculus. We definièren

 $\mathbb{T}_{\lambda} = \pi(\Gamma, \ell)$

Mr = Mr(P, P, C) voor elle TETS

 $M_{\lambda} = M(\Gamma, \ell, C)$

(B)U(B')

 (\rightarrow_{λ}) = de compatibele afsluiting van R'beperlut tot termen in M_{λ}

(-)_{λ}) = de reflexiere, transitiere afshiring van (-)_{λ})

 $(=_{\lambda})$ = de refl., symm, transitieve abstriting van (\rightarrow_{λ})

G = 1

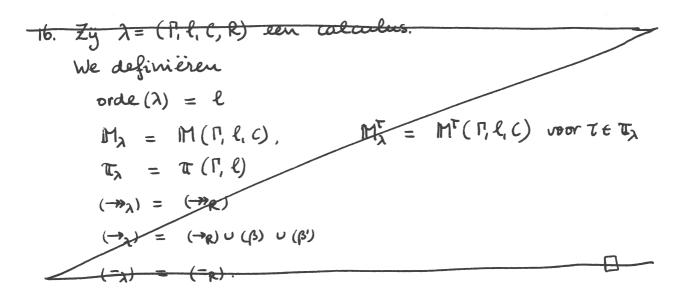
 $C_{\lambda} = C$

 $\ell_{\lambda} = \ell$

 $R_{\lambda} = R$

П

13ª Zij Been basis en Reen B-contractie. Wanneer (M.N)∈R noteren we M→RN.

- 17. Zij voor i=1,2 $\lambda_i=(\Gamma_i, \ell_i, C_i, R_i)$ een calculus. We definièren $\frac{\lambda_i+\lambda_2}{max(\ell_i,\ell_2)}$, $C_1\cup C_2$, $R_1\cup R_2$) \square
- 18. Een <u>calculus transformatie</u> ...* is een afbeelding die willekeurige calculus λ afbeeldt op een drietal, bestaande uit
 - een calculus, zeg λ*
 - een afbeelding $...^*: \mathcal{T}_{\lambda} \to \mathcal{T}_{\lambda^*}$
 - een stel afbeeldingen ...*: $M_{\lambda}^{\tau} \longrightarrow M_{\lambda^{+}}^{\tau^{+}}$ (voor $\tau \in T_{\lambda}$). \square

Merk op dat in def. 18 <u>niet</u> geëist wordt dat - voor $\gamma \in \Gamma$ ook $\gamma^* \in \Gamma^*$ (well dat $\gamma^* \in T_{\lambda^*}$) - voor $c \in C$ ook $c^* \in C^*$ (well dat $c^* \in M_{\lambda^*}$) waarbij $(\Gamma, \ell, C, R) = \lambda$ en $(\Gamma^*, \ell^*, C^*, R^*) = \lambda^*$.

19. Een calculustransformatie ... heet syntactisch homomorf indien voor willekeurige calculus 2 geldt: er is voor iedere samenstellingswijze van typen en temen een context zó dat het ... *- beeld van een samengesteld type of term gevormd wordt door in de context de beelden er onderdelen te plaatsen.

Dus er zijn bij gegeven $\lambda = (\Gamma, L, C, R)$ contexten $C_{\Gamma}(F \in \Gamma)$, C_{V} , C_{V} , C_{α} , C_{α} , C_{λ} , C_{α} , C_{α

20. Een calculustransformatie "heet conversie-isomorf hortweg (=) - somorf, indien voor willekeurige calculus λ geldt:

 $\forall \tau \in \tau_{\lambda} \quad \forall M, N \in M_{\lambda}^{\tau}: \quad M =_{\lambda} N \iff M^{*} =_{\lambda^{*}} N^{*} . \square$

Merk op dat Def. 20 <u>niet</u> eist dat $\forall M, N \in M_{\lambda}$. $M =_{\lambda} N \iff M^* =_{\lambda}^* N^*$. Het is volgens Def. 20 toegelaten dad er $\tau, \tau \in \tau_{\lambda}$ zijn en $M \in M_{\lambda}^{\tau}$, $N \in M_{\lambda}^{\tau}$ met $M \neq_{\lambda} N$ Λ $M^* =_{\lambda}^* N^*$. Kennelijk is dan $\tau \neq \sigma$ maar $\tau^* = \sigma^*$. Dit doet

zich voor wanneer de transformatie de constanten zero en false (van type nat en book) afbeeldt op de 2-de orde getypte Church-numeral voor nul resp. de Church-representatie voor 'false': zero en false zijn van verschillend type en viet convertibel maar hun beelden zijn identiele.

Bij ongetypeerde calculi zouden we willen definièren: een transformatie heet <u>semanhèle-isomorf</u> indien

- convertibiliteit behouden blijft onder de afbeelding
- de afbeelding goen "ongevenste" convertibileit introduceert.

Bÿvoorbeeld, $zero^* = x^* false^*$ is een conversie die best geïntroduceerd mag worden, boh al zal $zero \neq_{\lambda} false$, maar $taue^* =_{\lambda^*} false^*$ is een conversie die ongewenst is.

Een eerste, eenvoudige, stelling

De volgende skilling zegt dat term-constructoren met arity >1 niet nodig zijn.

Stelling 1

Er is een syntactisch homomorfe, (=)_tsomorfe calculus transformatie ...* zodat voor interinge calculus $\lambda = (\Gamma, l, C, R)$ geldt $\lambda^* = (\Gamma, 2, C^*, R^*)$ met $C^* = (C, t_s^*)$ en $t_s^*(c) \in \{(\emptyset; \tau) \mid \tau_0 \in \tau_s^*\}$. (aangenomen $C = (C, t_s)$)

Bevijs

Definieer voor c & C

 $ts^*(c) = (\emptyset; \forall \vec{\alpha}. \ T_n \rightarrow T_n \rightarrow T_0)$ indien $ts(c) = (\vec{\alpha}; \ T_0, \dots, T_n).$

Definieer ...* voor λ -termen als de homomorfe extensie vour: $voor\ c(M_1,...,M_n)\in M_{\lambda}^{\tau_0[\vec{\alpha}:=\vec{p}]}$ en $M_i\in M_{\lambda}^{\tau_i[\vec{\alpha}:=\vec{p}]}$ $c(M_1,...,M_n)^*=(c'|\vec{p}|M_i^*...M_n^*)$.

Definieer

 $R^* = \{M^* \rightarrow N^* \mid (M, N) \in R\}.$

Definieer ... * voor 2-typen als de identiteit.

Het is nu duidelijk dat (i) ... * een calculustransformatie is, (ii) ... * syntactisch homomorf is, en (iii) ts * aan de gewenste conditie voldoct. Bovendien is de transformatie een (->) en dus ook (->>) en (=)-isomorfie.

Een tweede, nu niet-triviale, stelling

We laten zien dat een specifieke calculus-modellering van "lijsten" getransformeerd han worden, (=)-isomorf, naar de calculus zonder speciale lijst voorzieningen.

Van horen reggen hen ik de volgende bewering:

Alle XXX-benjisbare totale recursieve-functies

over een inductief gedefinieerde verzameling

(datatyre?) zijn uit te drukken middels

primitieve recursie van hogere orde (en compositie ed.?)

Een dergelijke bewering schijnt door Gödel beweren te zijn. Op dit moment ontbreekt mij de tijd om precies te achterhalen hoe de beweren bewering precies luidt. De bewering motiveert om in het gwal van "lijsten" de onderstaande calculus te beschouwen.

Definite lists = ($\{lists, 1, Clists, Rlists\}$) met $\{\{list\}\}, (\{list\} \mapsto 1)\}$ dus arity $\{\{list\}\} = 1$ $\{\{list\}\}, (\{list\} \mapsto 1)\}$ dus arity $\{\{list\}\} = 1$ $\{\{list\}\}, (\{list\} \mapsto 1)\}$ dus arity $\{\{list\}\} = 1$ $\{\{list\}\}, (\{list\} \mapsto 1)\}$ dus arity $\{\{list\}\} = 1$ $\{\{list\}\}, (\{list\}, \{list\})\}$ $\{\{list\}\}, (\{list\}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list\}, \{list\}, \{list\}, \{list\}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list}, \{list\}, \{list}, \{list$

Rlists = { lnec nil FA -> A, lnec (cons XY) FA -> FX (lnec Y FA)

er is basis B', $\sigma, \tau \in \tau$, $X \in M^{\sigma}$, $Y \in M^{\underline{list}(\sigma)}$, $F \in M^{\sigma \to \tau \to \tau}$, $A \in M^{\tau}$ waarbij τ staat voor $\tau(f_{\text{lists}} \cup f_{\text{B'}}, \max(1, l_{\text{B'}}))$ $f \in M^{\tau}$ Staat voor $f \in M^{\tau}(f_{\text{lists}}, 1, c_{\text{lists}}) + f \in T^{\tau}$.

De constante <u>lrec</u> modelleert primitieve recursie over lijsten, want

- (i) primec (cons($x_1, ..., cons(x_n, nil)...$), f, a) = $f(x_1, ..., f(x_n, a)...$)
- (ii) lec (cons X, ... (cons Xn nil)...) F A = lists (F X, ... (F Xn A)...)

Stelling 2

Er is een syntactisch homomorfe, (=)-isomorfe calculus lustransformatie ...* z_0 dat voor willekeurige calculus λ = (Γ , ℓ , C, R) geldt:

$$((\Gamma, l, C, R) + lists)^* = (\Gamma, 2, C, R)$$

Bewis

We definièren ...* als volgt.

Voor willekeurige P, l, C en R is

 $\Gamma^* = \Gamma \setminus \{ \text{list} \}$

l* = 2

C* = C \ { mil, cons, lesc}

 $R^* = R \setminus R$ Rlists . We zellen $\lambda^2 = (\Gamma, 2, C, R)$ en voorts definiëren we ...* op $T_{\lambda + l i s t s}$ als de homomorfe extensie van

list $(\tau)^* = (\forall \alpha. (\tau^* \rightarrow \alpha \rightarrow \alpha) \rightarrow \alpha \rightarrow \alpha) \in T_{\lambda'}$ $\gamma(T_1,...,T_n)^* = \gamma(T_1^*,...,T_n^*) \quad \text{voor } \gamma \neq \text{ list}$ en tenslotte definièren we voor $\tau \in T_{\lambda}$ +list de affecteding ...* als de homomorfe extensies vou

· voor <u>nil</u> ∈ M<u>list(t)</u> (dit is dus voor álle τ ∈ T_{λ+list} waar)

 $\underline{nil}^* = (\Lambda \alpha. \lambda f^{\tau^* \rightarrow \alpha \rightarrow \alpha} \alpha. \alpha) \in M_{\lambda}^{\underline{Gst}(\tau)}^*$

. voor cons ∈ M_{λ+ lists}

· voor liec ∈ Mist(T) → (T→0→0) →0 →0

 $\underline{\operatorname{lrec}}^* = (\lambda \ell^{\underline{\operatorname{list}}(\tau)^*} \cdot \ell^{\underline{\sigma}}) \in \mathbb{M}_{\chi}^{\underline{\operatorname{list}}(\tau) - (\tau - \sigma - \sigma) - \sigma - \sigma)^*}$

Het is eenvoudig te verifièren dat ...* een calculus tromsformatie is. Per constructie geldt $(\lambda + \text{lists})^* = \lambda'$ en is ...* Nyntactisch homomorf. Van de "(=>" die geëist wordt opdat ...* (=)-isomorf is, is "=>" eenvoudig te verifièren en is "\(\int\)" iets moeilijher. Het bewijs van dere laatste implicatie zal wel gebas eerd zijn op het feit dat in iedere calculus iedere reductie ook in een specifieke volgoorde (left most) gedaan kan worden. [Dit heb ile niet verder geverifieerd, dd. dec '87.]

Op voor de handliggende wijze lunnen we calculi nats en books definiëren. Er geldt dan de volgende stelling

- (i) er is een calculustransformatie ... * 20 dat voor will. calculus (Γ, l, C, R) : $((\Gamma, l, C, R) + \text{nats})^* = (\Gamma, 2, C, R)$,
- (ii) idem met: $((\Gamma, l, C, R) + bools)^* = (\Gamma, 2, C, R)$, en de transformaties zijn syntactisch homomorf en (=)-isomorf.

De stelling waarvoor (Fokkinga 1987, §5.3) een bewijs geeft

De transformatie van Stelling 2 is enerzijds erg elegant te noemen omdat hij syntactisch homomorf is, maar anderzijds erg onbandig omdat de pure-calculus-modellering van lists nu verspreid door/over alle termen homt. Fonden we de modellering ietwat anders willen maken, dan moeten we -conceptueel- alle termen en subtermen door-voelun en de transformaties van lists - typen en -termen opsporen. (En let wel, sommige voorhomens van $(Na. \lambda f. \lambda a. a) \in M_{\lambda}^{\mu \sigma}$ met $\sigma = \forall a. (\tau - \alpha - \alpha) + \alpha - \alpha$ zijn wél ontstaan als transformatie van mil, en sommige vellicht niet!)

De volgende Stelling geeft een "modulaire" calculustransformatie van λ + lists vaar λ . (Het begrip "modulariteit" werk ik later op fundamentele wijte uit; helaas host het me enige vooëste een nette en bevredigende formulering te krijgen, to dat ik me alvast dete specifiehe toepassing van "modulariteit" geef.)

Stelling 3 (Modulaire lijst-modellering)

Zij list de calculus voor lijsten; met voor het gewak ts (<u>lrec</u>) = $(\alpha; \forall \beta. (\beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$ in plaats van ts (<u>lrec</u>) = $(\alpha, \beta; (\alpha \rightarrow \beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$.

Zij $\lambda = (\Gamma, l, C, R)$ een calculus en zij $\lambda = (\Gamma, 2, C, R)$.

Er zijn **G**-conteksten C[...] en D[...] die voldsen aan de volgende eigenschap:

 $\begin{array}{ll} & & & \\ &$

waarbij list; $\in A$ en nil;, $cons_i$, $lrec_i \in X$ met type $(nil_i) = list_i$, type $(cons_i) = \sigma_i \rightarrow list_i \rightarrow list_i$, type $(lrec_i) = list_i \rightarrow (\forall \beta. (\sigma_i \rightarrow \beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$.

De subscript i geeft aan dat er verscheidene voorhomens zijn, zeg $1 \le i \le n$; de voorhomens van D[...] mogen genest zijn.

[Wanneer 2'+ lists een conservatieve uitbreiding van 2'

met list; $\in FV(\tau_i)$

is, leweert deze gelijkheid dus dat de lijst-constructoren en reductie contractie-regels -onder behond van convertibiliteit- ingernild kunnen worden tegen zuivere calculus-termen en typen. I Dit kunnen we wellicht iets directer formuleren als volgt:

Et is een $\underline{(=)}$ -isomorfe calculustransformatie ...* met $(\lambda + \text{lists})^* = \lambda'$ die voldoet aan de volgende eigenschap:

Voor willekeurige $N \in M_{\lambda + \text{ lists}}$ is $N^* = \mathbb{C}[\widetilde{M}]$ waarbij

 \widetilde{N} een term is die uit N ontstaat door herhaaldelijk (totdat $\widetilde{N} \in M_{\chi'}$) een voorhomen i ($i \in I...n$) van de vorm

 $M_i[list_i, nil_i, cons_i, lrec_i := list(\sigma_i), nil, cons, lrec]$ met

willeheurige list; $\in A$, $\sigma_i \in T_{\lambda + list_i}$, $\tau_i \in T_{\lambda + list_i}$; met list; $\notin FV(T_i)$, nil; $cons_i, lnec_i \in X$ met type $(nil_i) = list_i$, type $(cons_i) = \sigma_i \rightarrow list_i \rightarrow list_i$, type $(lnec) = (list_i \rightarrow \forall \beta. \ (\sigma_i \rightarrow \beta \rightarrow \beta) \rightarrow \beta \rightarrow \beta)$ en $M_i \in M_{\lambda}^{\tau_i}$ (dus $M_i[... := ...] \in M_{\lambda + list_i}^{\tau_i[list_i := list_i]}$)

te vervangen door

D[Ti, Ti, (Alisti, Inili, Iconsi, Ilreci. Mi)]

MB. deze eigenschap legt ...* nog niet uniek væst. (Einde van de formulering van Stelling 3) Bewijs (van Stelling 3) Kies

 $\mathcal{C}[...] = (\lambda \text{ genList. } [...]) (\Lambda \alpha \Lambda \beta \lambda p. p (\underline{list}(\alpha))^* \underline{nil}^* \underline{cons}^* \underline{lrec}^*)$ $\mathcal{D}[\sigma, \tau, P] = \underline{genlist} \ \sigma \ \tau \ P$ waarbij

- genlist ∈ X geheel nieuw is en niet voorkomt in de termen die aan de transformatie worden onderworpen (vodat genlist in D gebonden wordt door λgenlist in E) (dus eigenlijk hangen E en D nog enigszins van de te transformeren term af en is de formulering van de stelling onjuist!),
- en $(\underline{list}(\alpha))^*$, \underline{nil}^* , \underline{cons}^* , \underline{lrec}^* zijn de transformaties van $\underline{nil} \in \underline{M}_{\lambda+lists}^{\underline{list}(\alpha)}$, $\underline{cons} \in \underline{M}_{\lambda+lists}^{\alpha \to list(\alpha) \to \underline{list}(\alpha)}$ en $\underline{lrec} \in \underline{M}_{\lambda+lists}^{\underline{list}(\alpha) \to \forall \beta \cdot (\alpha \to \beta \to \beta) \to \beta \to \beta}$ die door Stelling 2 gegeven worden.

Het is nu eenvoudig te verifièren dat

- i) de syntactische constructies (i.e. de geformeerde termen) correct zijn, met name wat de typering betreft;
- (ii) de afbeelding ... * een calculustransformatie is; en

(iii) de beweerde convertibileit (op pag 15) en implicaties tussen convertibileiten (i.e. (=)-isomorfie) waar zijn.

Punt (iii) is enertijds vrij triviaal, andertijds (ie. de andert implicatie) moeilijher, cf. Stelling 2.

Fokkinga, M.M.: Programming Language Concepts - The Lambda Calculus Approach. In Essays on Concepts, Formalisms and Tools, (eds. P.R.J. Asveld and A. Nijholt), CWI Tract 42, 1987, pp 129-162.